

جهت خرید فایل word به سایت www.kandoocn.com مراجعه کنید
یا با شماره های ۰۹۳۶۶۰۲۷۴۱۷ و ۰۹۳۶۶۴۰۶۸۵۷ و ۰۶۶۴۱۲۶۰-۰۵۱۱ تماس حاصل نمایید

اسکارنی میر

آرشیفتکت برزیلی

اسکارنی میر^۱ در پانزده دسامبر ۱۹۰۷ در منطقه پر شیب تپه ریود جانروی^۲ برزیل بدنیا آمد. و از آن سپس در آن منطقه شروع به کار کرد. البته همراه با گهگاهی سرزدن به ایتالیا و فرانسه. در سال ۱۹۳۴ از دانشکده ملی بلاس آرتز^۳ در ریوجانرو فارغ التحصیل شد. این آرشیتکت نامی در طی دوران دانشجویی در اداره لوسیاستا^۴ مشغول به کار بر روی نقشه های ساخت وزارتخانه ملت که توسط آرشیتکت معروف فرانسوی لوکوربوزیر^۵ طراحی شده بود شد. در طول این پروژه بود که نی میر شهردار ثروتمندترین ایالت مرکزی برزیل جزیلینو کوبیشک^۶ که بعدها رئیس جمهوری برزیل شد را ملاقات نمود. این ملاقات در سال ۱۹۴۰ با شهردار وقت بلوهوریزنتال^۷ پایتخت ایالت میناس جریاس^۸ روی داد. وی از نی میر خواست که یک منطقه در جنوب شهر بنام پمپولا توسعه دهد. بنابراین وی نی میر را برای طراحی تعداد ساختمان بنام گروه پمپولا^۹ فرا خواند. این اولین کاری بود که وی بصورت تکی انجام داد یعنی وقتی که سی و سه سال بیشتر نداشت. ساختمان در سال ۱۹۴۳ کامل شد و بحث زیادی را ایجاد کرد که همچنین باعث شد برای اولین بار توجه جهانی به سوی اسکارنی میر جلب شود. با اینکه ساختمان های نی میر دارای شکل هنری است اما وی هدف عملی از یک شکل هنری و

1- Oscar Niemeyer

2- Rio de Janeiro

3- Escola Nacional de Belas Artes

4- Lucia costa

5- Le corbusier

6- Juscelino Kubitschek

7- Belo Horizonte

8- minas Gerias

9- Pampulha

یا هر خمیدگی از ساختمانهایش را مهم می‌دادند و نقش هر یک از آنها را اغلب توصیف می‌کند. بعدها این شهردار به سمت ریاست جمهوری منصوب شد و در این منصب نی میر را به عنوان رئیس معماری برزیلیا معرفی کرد و باعث شد نی میر مشغول پروژه‌های متعددی شود. وی در طی پروژه‌ها جهانی دیگرش دوباره با لوکور بوزیر^۱ در نقشه کشی (طراحی) اداره مرکزی سازمان ملل متحد در امریکا همکاری نمود. در سال ۱۹۴۷ شهرت جهانی او هنگامی که برای طراحی ستاد مرکزی سازمان ملل به امریکا سفر کرد به اثبات رسید. در سال قبل از آن وی دعوت نامه‌ای را برای تدریس در دانشکده یل^۲ دریافت کرده بود اما به هر حال به خاطر اعتقادات شدید وی به سوسیالیسم ویزای او این اجازه را به وی نمی‌داد. در سال ۱۹۵۰ اولین کتاب در مورد کارهای اسکارمیر در امریکا توسط استاموپا پاداک^۳ منتشر شد. در طول دهه ۱۹۵۰ یک مرکز تحقیقات هوانوردی در نزدیکی سائوپائولو طراحی کرد. در پاریس، یک مرکز فرهنگی برای لوهور^۴ و ایتالیا، اداره تألیفات مون دادوری^۵ در میلان و ساختمان اداره اف ای تی ای^۶ در تورین طراحی طراحی نمود. در الجزایر وی باغ وحش‌ها، دانشگاه کنستانتین^۷ و اداره امور خارجه را طراحی کرد. با این که دو نیمه بازنشسته است هنوز با گروه طراحان مشغول به کار است

1- Le corbusier
2- yale
3- Stamo Papadaki
4- le Havre
5- mondadori
6- FATA
7- Constantine

و مقدم معماران جوان را از تمام نقاط جهان گرامی می‌دارد و امیدوار است که احساسات زیبایی شناسی را در آنها القا کند. احساساتی که این اجازه را به وی داد تا بتواند برای پیدا کردن زیبایی در ایجاد اشکال معماری به تلاش برخیزد. اسم نی میر این آرشیست برزیلی یهودی به عنوان یکی از مهم‌ترین اسم‌های معماری مدرن قابل ملاحظه است. با اینکه وی یکی از حمایت کنندگان از فایده گرایی (سودگرایی) است آثار وی فاقد سودی است که اغلب توسط پست مدرنیسم انتقاد می‌شود. ساختمانهای میر دارای اشکال پویا و خمیدگی‌های هستند که باعث شده‌اند بسیاری وی را بیشتر به عنوان یک مجسمه ساز تحسین کنند تا یک معمار برخی از منتقدان این را یک نقیصه می‌دانند.

نی میر می‌گوید:

من همیشه نسبت به تمام دانشکده‌های معماری از ساختارهایی سرد و اصولی دانشکده مایس وندر^۱ گرفته تا تخیلات و هذیان دانشکده گادی^۲ احترام قائل بوده و آنها را پذیرفته‌ام. من باید چیزی را طراحی کنم که مرا خشنود می‌سازد. از طریقی که به ریشه‌های من و پایگاه وجودی من بطور طبیعی متصل است:

اسکارنی میر، اسطوره مدرنیسم

معمار برزیلی، اسکارنی میر به عنوان یکی از معماران بزرگ قرن بیستم محسوب

^۱ - Mies van der Rohe

^۲ - Gaudi

می شود. او به خاطر ساختمانهای زیبایش در برزیلیا معروف شد، جایی که وی موفق به ریختن طرحهایی برای ساختمانهایی شد که حالتی را نمایانگر بود که به طرز مساوی استوار و پا برجاست. معماری وی ترکیبی است از بناهای مجسمه‌ای (تندیس گون) با ترتیب کلاسیکی. اسکارنی میر، این اسطوره زنده هم اکنون نود و شش ساله است. او ساختمانهای بیشتری از هر معمار معاصر دیگری ساخته و هنوز خود را از کار کنار نکشیده است. چند اثر وی که حائز اهمیت‌اند عبارتند از:

۱- رزیدنشیا پکسوتو^۱ - در سال ۱۹۴۳

۲- قصر اپتا ماتری^۲ - در سال

۳- پانتئون^۳ - در سال ۱۹۶۰

۴- کلیسای شهر^۴ - در سال ۱۹۶۰

۵- کنگره ملی^۵ - در سال ۱۹۶۰

۶- مرکز فرهنگی لوهاور^۶ - در سال ۱۹۷۲

۷- ساختمان آپارتمنتوس^۷ (ریو) - در سال ۱۹۹۶

۸- فاطیما^۱ - در سال ۱۹۹۶

1- Residencia Peixoto
2- Itamatory Palace
3- Pantheon
4- Cathedral Metropolitana
5- Congreso Nacional
6- le Havre cultural centre
7- Aparamentos Building (Rio)

برزیلیا (پایتخت برزیل)

قانون اساسی برزیل همیشه شامل تأمین امکاناتی برای تأسیس یک پایتخت جدید در مرکز کشور بود. اما تا سال ۱۹۶۵ این امر عملی نشد. بعد از هشت سال تحقیق، سرانجام طراحی و ساخت پایتخت جدید در زمان رئیس جمهوری جوزلینوکوبیشک^۲ انجام شد. مکان انتخاب شده برای برزیلیا در منطقه فدرال و ۱۱۰۰ متر بالای سطح دریا و در فاصله‌ای حدود ۷۴۶ مایل (۱۲۰۰ km) از ریو جانرو^۳ واقع شده است. ساختمانهای اصلی دولتی توسط معماری برزیلی اسکارنی میر طراحی شده است. در بیست و یکم آوریل ۱۹۶۰ برزیلیا به عنوان پایتخت جدید برزیل بصورت رسمی معرفی شد. اکنون جمعیت این پایتخت حدود میلیون و هفتصد و پنجاه هزار نفر می‌باشد. هدف از ایجاد این پایتخت جدید این بود که برزیل راهی به سوی توسعه پیدا کرده از فشار رشد در پایتخت قدیمی اش ریودجانرو رهایی یابد. و در نهایت بتواند با احداث شهر مدرن قرن بیست و یکم افتخار ملی اش را بدست آورد. مجتمع کنگره، کلیسای کتدرال^۴ و آدیتریوم^۵ به عنوان محورهای اصلی شهر می‌باشند که اطراف آنها ساختمانهای دیگر دولتی واقع شده‌اند. کلیساهای کوچکتر توسط نی میر و مثالهای دیگر ساختمانهای دیگر

1- lady of Fatima

2- Juscelino Kubitschek

3- Rio de Janeiro

4- Cathedral

5- Auditorium

توسط معماران برزیلی دیگر جهت‌ها و مسیرهایی که معماری برزیل انتخاب کرده است
را نشان می‌دهد.

کلیسای شهر^۱

در مورد سمبولیسم این اثر اختلاف نظر می‌باشد و عده‌ای می‌گویند این سمبل تاج خار
حضرت عیسی (ع) می‌باشد. عده‌ای فکر می‌کنند این یک غنچه است و عده‌ای دیگر می
گویند این شبیه دستان در حال دعا کردن است. اما در هر حال این یک شاهکار اسکارنی
میر می‌باشد. در جلوی ورودی چهار مجسمه سنگی مدرن وجود دارند که چهار حواری
(مرید) را به تصویر می‌کشند. ورودی در سایه می‌باشد که نشان می‌دهد ایمان
آورندگان از تاریکی به سمت روشنی می‌روند. داخلی بدون هیچ تهنید و تزئینی
می‌باشد تا با این کار فضای فکورانه کلیسا از بین نرود. یک محراب، صندلی‌های روشن
و سه اشکال فرشته که از جواکشیاتی^۲ ساخته شده‌اند از گنبد آویزان می‌باشند.

کنگره ملی^۳

این یکی دیگر از شاهکارهای نی میر است. در اینجا می‌توانید مفاهیم معماری خطوط
محدب و مقعر را ببینید. عناصر خیالی بشقاب پرنده‌ها، تنفر وی را در مورد مدل‌های

1- Catedral - meropolitana
2- Joao ceschiatti
3- Congresso Nacional

ساده معماری ثابت می‌کند. در داخل ساختمان می‌توانید آثار متورد و از ارزشمند هنری
را مشاهده کنید.

Palacio do itamaraty

دپارتمان ایالت یکی از زیباترین ساختمانهای برزیل به شمار می‌رود. خمیدگی‌های نازکی
از آب بیرون می‌آیند و به نظر می‌رسد که انعکاس آنها در آب بزرگتر نشان می‌دهد.
در این حوضچه (آبگیر)، یک مجسمه شهاب چهار نقطه از جهان را نشان می‌دهد. در
یک گوشه (Itamarati) به شکل یک ساختمان بلند که از هزاران کاشی قهوه‌ای،
نارنجی و زرد ساخته شده بصورت کوچکی جلوه می‌کند.

گالری پاولیون ماریچ^۱ ۲۰۰۳

اسکارنی میر: نظر من این بود که این پروژه را طرحی متفاوت، آزاد و دینی بسازم و این چیزی است که ترجیح می‌دهم.

گالری ماریچ پاولیون در سال ۲۰۰۳ اکنون در دست ساخت در پارک (Hyde)

می‌باشد. که توسط آرشیستک نامی اسکارنی میر طراحی شده است. پاولیون ساختار

موقتی است که برای جریانات مخصوص در چهل گالری از ژوئن تا سپتامبر احداث

شده است. این اولین ساختار در بریتانیا است که توسط آرشیستک ۹۵ ساله برزیلی که

برزیلیا پایتخت آن جا را طراحی کرد طرحی شده است این پروژه یکی از اولین

ساختارهای تکمیل شده توسط نی میر در یونایتد کینگدم است. این اثر بر روی چمن

گالری از ۲۰ ژوئن تا ۱۴ سپتامبر همان سال واقع می‌شود و به بینندگان این اثر فرصتی

می‌دهد تا بتوانند یکی از اشکال احداث شده توسط وی یکی از معماران معماری مدرن

را تجربه کنند. پاولیون برای برنامه‌های ویژه‌ای از جمله بحث‌های معماری، مطالعات

ادبی و دیگر جریانات پذیرای مردم است. در تمامی دهه ۱۹۵۰ نی میر در طراحی

ساختمانها در برزیل همکاری نمود و در ۱۹۵۸ رئیس معماری (Nova cap)،

موسسه‌ای که برزیلیا را ایجاد کرد، شد. دو تا از ساختمانها برای شهر، کنگره

(Congresso) و کلیسای شهر برای وی شهرت بین المللی کسب کرد.

¹- Pavilion

خانه اسکارنی میر

خانه‌ای که نی میر در سال ۱۹۵۳ برای خود ساخت یک نمونه عالی از شکل آزادانه مدرنیسم است و همچنین نمونه‌ای که در برزیل موجود است. صفحه سقف تخت و نازیک و دیوارهای شیشه‌ای از زمین تا سقف عناصر اصلی بسیاری از ساختمانهای مدرنیسم کلاسیک است، مخصوصاً خانه فرانس ورت^۱ و خانه شیشه‌ای فیلیپ جانسون^۲، خطوط اصلی خطی منحنی در محل سکونی نی میر سطور بی‌همتایی نمایانگر میراث برزیلی است. تپه‌های فرسوده، رودهای خروشان و خطوط کناره رودخانه‌ها و چشم اندازه برزیل خود الهام واضحی برای اشکال در کارهای نی میر است. البته خودش نیز این موضوع را اعتراف کرده است.

در فرانسه در پی کودتای نظامی ۱۹۶۴ نی میر مرکز فرماندهی (اداره مرکزی) گروه کمونیستی فرانسوی‌ها را و هم چنین در دانشگاه در الجزایر و تعدادی ساختمان پراهمیت در ایتالیا طراحی نمود. نی میر بعد از اینکه دمکراسی بعد از ۲۱ سال در سال ۱۹۸۹ در برزیل دوباره حاکم شد به برزیل برگشت. در میان آرشیتکت‌های دیگر، وی بیشترین جایزه‌های ارزشمند از جمله ارزشمندترین جایزه معماری (the pritzker)

¹ - Moes's Farnsworth

² - Phlip johnson

(Price) را در سال ۱۹۸۸ دریافت نمود. همانند سال‌های گذشته پاولیون تا انتهای

تابستان به فروش خواهد رسید.

اسکارنی میر در مورد پروژهایش در برزیلیا می‌گوید: به عنوان یک معمار، همیشه مشغله ذهنی من در برزیل این بود که بتوانم یک راه حل ساختاری پیدا کنم که معماری شهر

برزیلیا را متمایز سازد. من نهایت سعیم را در ساختارها کردم. سعی کردم تا با ساختن

ستون‌های باریک، آنقدر که به نظر برسد که می‌خواهند فرو بریزند، آنها را متمایز سازم.

و در مورد سایر آثار و کارهایش می‌گوید: همیشه در کارم قصایی ایجاد کردم که

هنگامیکه بر روی میز کارم خم می‌شوم می‌توانستم خودم را بینم که در آن طرح نهایی

قدیم می‌زنم. اشکال آنها و نظرات نتیجه دهنده‌اش که ممکن بود ایجاد شود را در ذهن

مروری کردم. وقتی که من شروع به طراحی موزه هنرهای معاصر برای (niteroi)

کردم چنین نظری را در ذهنم داشتم. یک شکل دایره موارد مکانی سازی تکرار شود.

بنابراین در جهت راحتی برای موزه (caracas) خطی ایجاد کردم که با خمیدگی‌ها و

خطوط صافی در زمین به سمت سقف امتداد داشت. سالن نمایشگاه توسط دیواری

صاف محصول است این سالن دارای خروجی برای گالری خارجی است که دور سالن

نمایشگاه واقع شده.

معماری من دنباله مثالهای قدیمی است. زیبایی که بر تمام محدودیت‌های منطق ساختمان سازی غلبه می‌کند. کار من با وجود تمام انتقادات که از آنهایی که زحمت امتحان کردن جزئیات را به خود نمی‌دادند ادامه داشت یک روز وقتی که روی پله برقی‌های کنگره ایستاده بودیم لوکوربوزیر به من گفت: در اینجا پر از نوآوری است.

من معماری خود را به پنج مقطع زمانی مختلف تقسیم می‌کنم. مرحله اول پمپولا، مرحله دوم از پمپولا تا برزیلیا، مرحله سوم پمپولا، مرحله چهارم پروژه‌های خارج را کشور و مرحله آخر و البته نه پایانی نقشه‌های اخیر من است. من هرگز در این مراحل درباره تأثیرات جریان‌های جهان از معماری و یا طرز فکر به عنوان یک معمار نظر نداده‌ام. امروز وقتی که پروژه‌های گذشته‌ام را به یاد می‌آورم فهم بهتری پیدا می‌کنم از اینکه چرا در تمام این پنج مقطع زمانی کارهای معماریم به طور غیر قابل انکار دارای یک عنصر شورش است. همه چیز با نظریات اولیه من در پمپولا آغاز شد. من عمداً زوایای راست تحسین شده و معماری منطقی با خط کش تی و زوایای سه گوشه‌ای را فراموش کردم.

تا با معرفی عینیات به جریان ساختمان سازی با تمام وجود وارد دنیایی از خمیدگی‌ها و اشکال جدید شوم. خیلی از بهترین ساختمانهای من خارج از برزیل است. با ستاد مرکزی گروه کمونیستی فرانسه نشان دادم که چقدر مهم است که ارتباط متوازن بین حجم و فضای باز ایجاد کرد. در الجزایر یک بنای تأثیر گذرا که حتی بر ضعف روش‌های ساختمان سازی محلی غلبه کرد توسط فضای باز با مقیاس بزرگ در گستره

طول ۵۰ متری ایجاد شد. معماری باید روح فنی و نیروهای اجتماعی که دوران حاضر برجسته تر هستند را توصیف کند. اما وقتی چنین نیروهایی متوازن نیستند، برخورد / درگیری نتیجه دهنده برای محتوای کار و به طور کل زیانبار است.

افقی از مدرنیزم منحنی لذت بخش خصیصه نوعی کار اسکارنی میر است. چندی بیشتر از یک یادگاری حرفه‌ای، آثار روی یادآور پرشکوهی از یک مرد پرشور و هیجان است که منفعت مادی و یا حرفه‌ای برای وی ارزشی ندارد و این به خاطر عشق عمیق وی برای کشور زیبا و ناآرام خود، کشمکش برای آسایش از سرکوب اقتصادی وسیعی اطراف جهان و بیشتر از همه دامنه گسترده‌ای از روابط دوستانه وی بود. وی برای سالیانی که در برزیلیا کار می کرد نرخ پایه یک کارمند دولت را به عنون حقوق دریافت می کرد. هنگامی که برزیل تحت دیکتاتوری سرکوب گرانه‌ای بود وی در پاریس، ایتالیا و الجزایر، جایی که وی مدتی زندگی کرد و پروژه‌های زیادی را طراحی نمود یادگارهایی از خود باقی گذاشت. اما در میان خشنودی وی از سفرهای جهانی دلتنگی‌های او نسبت به کشورش آشکارتر است. در طی سال‌های دوری از کشورش وی شعرهایی نیز در وصف دوری خود از کشورش نوشت - که مضمون یکی از این شعرها بدین گونه است:

می خواهم ستاره‌ها را نگاه کنم
می خواهم زندگی را

احساس کنم

جایی که می خواهم

و دوباره در برزیل باشم

زنده باشم.

جایی که وی بیشتر از هر جایی دیگر پروژه‌های مختلفی در دست داشت برزیل بود.

جایی که با صمیم قلب برای سرزمینش و مردم مورد علاقه‌اش کار کرد .

پل آندرز در مقاله‌اش بنام «اسکارنی میر و چشم‌اندازها» می گوید: ما باید ساختمانهای

میر را به عنوان ساختار معماری مستقل بشناسیم. او برای ایجاد اتصال به مکان و چشم

انداز از تلاش کرده تا هر دوی آنها را در راهی که می توانند به صورت دیداری ملموس

و مورد تجربه واقع شوند.

فرم ماندگاری وسیع موزه هنرهای معاصر که از فاصله دور خود یک مجسمه به نظر

می رسد در حق خود کاملاً متمایز از صخره‌هایی است که رویشان واقع شده است.